

Lovforslaget havde følgende indhold:

„Har en skatteyder ikke senest den 8. november i det efter indkomståret følgende år fået meddelelse om iværksættelse af forhøjelse af ansættelsen af hans skattepligtige indkomst, formue eller særlig indkomst, kan sådan forhøjelse ikke senere ske, medmindre der bliver tale om et skattekrav for det pågældende indkomstår på mindst 40.000 kr.“

Om baggrunden for lovforslagets fremsættelse oplyses i bemærkningerne følgende:

„Lovforslaget vil medføre større tryghed i danske hjem og stærkt nedsætte skattevæsenets personalebehov. Det vil næppe medføre noget nævneværdigt nettoprovenutab og ej heller forøge skatteuretfærdighederne.“

Lovforslaget blev ved 1. behandling afvist af *finansministeren*, der fandt lovforslaget ganske uegnet, idet forslaget efter ministerens mening tværtimod ville øge skatteuretfærdighederne, idet det jo ville være afgørende, om en skattesag blev rejst før eller efter den 8. november.

Heller ikke de øvrige partiers ordførere kunne ved 1. behandling anbefale lovforslaget.

Skatte- og afgiftsudvalget, hvortil lovforslaget henvistes, afgav ikke betænkning herover inden folketingsårets udløb.

38. Forslag til lov om investeringskonti. (*Simonsen, Schlüter og Stetter*).

Fremsat $15/3$	F. sp. 3638	Forslag som fremsat	A. sp. 2409
1. beh. $24/4$	- - 5518	Beretning afg. $30/9$	B. sp. 1695

Partiernes ordførere: Heinesen (S), Glistrup (FP), Christophersen (V), Dagmar Andreasen (RV), Simonsen (KF), Børge Johansen (CD), Ømann (SF), Arne Bjerregaard (KrF), Knud Jespersen (DKP) og Mølgaard (DR).

Efter 1. behandling henvist til skatte- og afgiftsudvalget.

Lovforslaget var i store træk enslydende med det *forslag til lov om investeringskonti*, som i folketingsåret 1971-72 blev fremsat af medlemmer af det konservative folkeparti, hvorfor der angående indholdet her blot skal henvises til Folketingsårbog 1971-72, side 457-458.